

τείχη καὶ <τάς> ναὺς ἐὼντες κεκτηθῆσθαι, τὰς τε νήσους ἡμετέρας εἶναι. 40 Τὴν αὐτὴν τοίνυν ἀρχὴν ἀγαθῶν λαμβάνοντας, ἦνπερ ἡμῶν ἐλάβανον οἱ πρόγονοι, ταύτην οὐκ ἀκτέον φασὶ τὴν εἰρήνην τινὲς εἶναι. Παριόντες οὖν αὐτοὶ διδασκόντων ὑμᾶς (ἐξουσίαν δ' αὐτοῖς ἡμεῖς ἐποιήσαμεν, προσθέντες τετταράκοντα ἡμέρας βουλευσασθαι) τοῦτο μὲν τῶν γεγραμμένων εἴ τι τυγχάνει μὴ καλῶς ἔχον (ἔξεστι γὰρ ἀφελεῖν) τοῦτο δ' εἴ <τί> τις προσθεῖναι βούλεται, πείσας ὑμᾶς προσγραψάτω. Πᾶσι τε τοῖς γεγραμμένοις χρωμένοις ἔστιν εἰρήνην ἄγειν. 41 Εἰ δὲ μηδὲν ἀρέσκει τούτων, πολεμεῖν ἔτοιμον. Καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμῖν πάντ' ἐστίν, ὧς Ἀθηναῖοι· τούτων δ' τι ἂν βούλησθε ἔλεσθε. Πάρεισι μὲν γὰρ Ἀργεῖοι καὶ Κορίνθιοι διδάξοντες ὡς ἄμεινόν ἐστι πολεμεῖν, ἤκουσι δὲ Λακεδαιμόνιοι πείσοντες ὑμᾶς εἰρήνην ποιήσασθαι. Τούτων δ' ἐστὶ τὸ τέλος παρ' ὑμῖν, ἀλλ' οὐκ ἐν Λακεδαιμονίοις, δι' ἡμᾶς. Πρεσβευτὰς οὖν πάντας ὑμᾶς ἡμεῖς οἱ πρέσβεις ποιοῦμεν· ὁ γὰρ τὴν χεῖρα μέλλων ὑμῶν αἴρειν, οὗτος δ' πρεσβεύων ἐστίν, ὁπότ' ἂν αὐτῷ δοκῆ, καὶ τὴν εἰρήνην καὶ τὸν πόλεμον [ποιεῖν]. Μέμνησθε μὲν οὖν, ὧς Ἀθηναῖοι, τοὺς ἡμετέρους λόγους, ψηφίσασθε δὲ τοιαῦτα, ἐξ ὧν ὑμῖν μηδέποτε μεταμελήσει.

39 8 τὰς add. Fuhr, coll. 23, 3 || 40 3 οὐκ ἀκτέον (x et a, ut uidetur, in rasura) : οὐ δεκτέον Naber || 4 ὑμᾶς : ἡμᾶς A || 5 προσθέντες : προθ- Reiske || 6 γεγραμμένων A || εἴ τι Ald. : ἔτι || 7 distingui malit Reiske : (ἔξεστι γὰρ) ἀφελεῖν, ita ut infinitivus ex ἐξουσίαν ἐποιήσαμεν aptus sit || τί add. Baiter-Sauppe (ante βούλεται Sluiter) || 8 πᾶσι μὲν γὰρ pro πᾶσί τε sententiam postulare censet Reiske || 41 2 ὑμῖν : ἡμῖν A || 3 βούλησθε : -λοισθε Q || ἔλεσθε vulg. : ἐλέσθα : || 6 ποιήσασθαι Q : -σεσθαι A || 7 ἡμᾶς Q : ὑμᾶς A || 8 ὑμᾶς ἡμεῖς : ἡμᾶς οἱμεῖς Q || 9 ὑμῶν : ἡμῶν Q || οὗτος : οὕτως Q || ἐστίν : ἔσται Dobree || 10 δοκῆ : δοκεῖ A || 11 ποιεῖν recte malit abesse Reiske || 12 ὑμῖν : ἡμῖν Q.